

[Lis Starcke]

indenrigsministeren alene, der kan skaffe nærdemokrati i Danmark, det sker også inden for andre ministerier som boligministeriet og miljøministeriet og inden for sundhedsmyndighederne. Der er andre, der har indflydelse på det, og det kommer alle ministerierne ved.

Tyroll (VS):

Jeg må sige til den sidste bemærkning her, at jeg også bemærkede mig i den redegørelse, der er lagt frem her, at man faktisk mente, at der var forskellige specielle lovgivningsområder, som skulle tages i anvendelse ud over den kommunale styrelseslov osv. for at sikre demokratiske funktioner. Det var det, der fremkaldte mine spørgsmål om, hvorvidt man har tænkt sig at tage sådanne initiativer, om det er den vej, man vil forsøge at gå for at skabe yderligere muligheder eller i det hele taget muligheder for demokratisk udfoldelse. Men ellers må jeg sige, at jeg ikke umiddelbart kan erklære mig som tilhænger af et repræsentativt system, som viser sig at være kommet ud af trit med de ønsker, der er tale om i en situation, hvor der virkelig bliver grebet håndfast og urimeligt ind over for en gruppe borgeres interesser.

Det mener jeg f. eks. der er tale om i forbindelse med den boliglovgivning, man har lavet. Derfor tager jeg det selvfølgelig frem som et eksempel, at man ser, hvordan og hvorledes håndværkere lige pludselig rykker ind i en lejlighed og begynder at rykke rundt med vægge osv. stik imod de interesser, de pågældende beboere af lejligheden har. De har oven i købet været meget tilfredse med den lejlighed, de har haft; og også de økonomiske vilkår, de pludselig bliver udsat for, bliver helt anderledes end dem, de ellers havde regnet med at sidde i.

Når der så bliver taget til genmæle, når man så forsøger at få sine interesser varetaget og søger at få dem repræsenteret, for at det kunne blive lidt repræsentativt, ja, så skal det selvfølgelig med det samme betegnes som det rene anarki. Det går imod de interesser, som det repræsentative system har sagt må være de gældende, og så er det anarki. Det opfatter jeg ikke umiddelbart som demokrati.

Det var derfor, jeg spurgte, om man fra regeringens side, om man fra socialdemokratiets side ville tage nogle foranstaltninger i

anvendelse for at sikre demokratiet og repræsentativiteten i forbindelse med en masse af de opgaver, som skal løses. Det er muligt at lave nogle besluttende organer ud over det repræsentative system, der er i dag. Det ville være muligt at lægge op til, at man i dag i højere grad i lokalområder, i de enkelte boområder, kunne træffe beslutninger om, hvilke behov der er for daginstitutioner, hvordan og hvorledes man skulle bebygge området osv. Men sådan er det jo ikke i dag. Der er ikke reelle muligheder for ordentlig at øve indflydelse på den situation.

Så har jeg nævnt den sorte firkant, hvor der er planer om en overbebyggelse, og hvor man laver forskellige fiksfakserier med planerne, for at det skal se ud, som om udnyttelsesgraden ikke er så stor, og hvor man på det nærmeste skal have Assistens kirkegård med som et rekreativt område for at få en sådan bebyggelsesgrad igennem. Der har været forskellige slagsmål derom, som viser, at det er vanskeligt at komme igennem.

Det kan være vanskeligt at acceptere, at man skal vente 4 år på at kunne gøre nogen ansvarlig for, at der lige pludselig kører en bulldozer igennem gaden og fjerner en daginstitution. Det vil også i givet fald, altså som vi har set det i forskellige situationer, være ude af trit med det, der skulle repræsenteres for det lokalområde.

Dermed vil jeg altså sige, at det repræsentative system, som denne redegørelse i så høj grad bekender sig til, faktisk ikke fungerer som et repræsentativt system. Jeg vil vove at påstå, at der er adskillige af de foranstaltninger og de beslutninger, der er truffet, som man er kraftigt utilfreds med, og som der oven i købet vil være et flertal imod – det er selvfølgelig i særlig grad boliglovgivningen, jeg tænker på. Der ville være helt anderledes reaktioner og helt anderledes ting, der ville fungere i samfundet, hvis man i højere grad var indstillet på at lægge sådanne beslutninger ud.

Med et repræsentativt system mener jeg også, at der skulle være mulighed for, at man umiddelbart kan skifte repræsentanter ud, som ikke varetager de interesser, som man ønsker varetaget i de forskellige organer. Med det vil jeg selvfølgelig også hentyde til, hvordan og hvorledes tingene fungerer i fagbevægelsen. Jeg tvivler også meget på, at den indkomstpølitik, som adskillige dele af top-